

"Waar ben ik nu terechtgekomen?" Die vraag stelt niet alleen Alice zich maar ook de toeschouwer bij de start van Wonderland , de eerste samenwerking tussen het Antwerpse jeugdtheaterhuis HETPALEIS en het spelerscollectief SKaGeN, dat hiermee voor het eerst de verraderlijke gangen en hoeken van het jeugdtheaterlandschap verkent.

Wondere multimediale wereld Van die padvinderij hebben ze meteen het uitgangspunt van hun voorstelling gemaakt. Want de SKaGeN-spelers voelen zich in het jeugdtheater een beetje als Alice in Wonderland... Om het zichzelf helemaal aartsmoeilijk te maken, besloten de makers om er een multimediale voorstelling van te maken. Wat blijkt: de SKaGeN-lui hupsen gezwind door het immense decor, gaan olijk in interactie met de computeranimatie, zigzaggen tussen rozenregens en weten en passant ook nog wat poëzie en pubersvragen te declameren. De toverformule: de verbeelding ten dienste stellen van het spel en de scenografie. Het Wonderland van deze hedendaagse Alice (een kordate vertolking van Clara van den Broek) speelt zich af in een lavabo van de badkamer. Niet eens zo gek gevonden. Waar verstoppen pubermeisjes-in-identiteitscrisis zich het liefst? In de badkamer. Daar praten ze met zichzelf, staren vertwijfeld naar hun spiegelbeeld, overwegen zelfs om hun polsen over te snijden maar sukkelen veelal op de badkamermat in een troostende slaap. Zo vergaat het ook de sturse Alice. Met dat verschil dat ze al dromend in de lavabo belandt en daar kennismaakt met de guitige Mininatiemannetjes Marco, Miel, Manu, Mario en Marcel. Alice verovert het hart van de ventjes en deze zetten dan ook alles in het werk om haar op te beuren. Ze organiseren zelfs een heuse Big Mr. Perfect show en spelen een parodie op haar 'nieuw samengestelde' familie, een hilarisch theater-op-theater-moment. Dankzij hen durft Alice haar roze kruisboog - waarmee ze constant haar spiegelbeeld en iedereen beschiet - langzaam los te laten...

Acteurs en decor: a winning team Het gigantische decor verbeeldt een hoekje uit de lavabo. De spelers amuseren zich zichtbaar al klauterend over de manshoge badkamertegels (een indrukwekkend decor van Karolien de Schepper en Christophe Engels), al jonglerend met uit de kluiten gewassen badeendjes en al dollend met de vernuftig geanimeerde beelden van Philip Paquet. Die beelden vinden op de witte lavabotegels de perfecte projectiewand. Hierdoor krijg je als publiek het gevoel in een tekenfilm te vertoeven en lijkt je, net als Alice, een gekrompen mensje in een wondere lavabowereld. Het duurt even voor je je zo klein waant. In het begin van de voorstelling is het, zowel voor publiek als voor de spelers 'acclimatiseren' aan de tegelomgeving maar gaandeweg spelen de acteurs de pannen van het dak zonder daarbij in een al te uitbundig schmieren terecht te komen. Valentijn Dhaenens, Korneel Hamers, Mathijs Scheepers en Bruno Vanden Broecke tonen zich weer sterke acteurs door sublieme personages op de scène te zetten die aandoenlijk en grappig worden door de manier waarop ze in het leven staan.

Frisse ode Deze bewerking van Lewis Carrolls "Alice in Wonderland" is een frisse ode aan het oorspronkelijke verhaal. SKaGeN beschouwt het jeugdtheater duidelijk als een fantasievol wonderland zonder grenzen. Dit resulteert in vermakelijk theater waarbij de animatie verrassend goed in het spel van de acteurs geïntegreerd is en dit spel zelfs voortstuwt. De twijfels van pubermeisjes vormen zo de basis voor groots, opbeurend theater in een lavabo.

Els Van Steenberghe

Wonderland , HETPALEIS / SKaGeN. Gezien op 7 november 2009. Meer info: www.wonderland.be, www.hetpaleis.be en www.skagen.be

Wonderland

De wondere wereld van de lavabo

In 1865 zat Alice met haar zus op de oever van een meer toen een sprekend konijn langshuppelde. In 2009 is ze zichzelf in de badkamer aan het snijden wanneer ze een miniman op de grond vindt. SKaGen brengt met 'Wonderland' een eigentijdse versie van Lewis Carrolls verhaal waarin Alice een koppige puber is en de lavabo haar wonderland.

Bij het lezen van het boek 'Alice in Wonderland', valt het meteen op dat woord – meer dan actie – vooropstaat in dit sprookje. Alice komt in een fantasiewereld terecht waarin ze allerlei personages ontmoet die haar aan de hand van taalspelletjes en filosofische uitspraken doen nadenken over het leven. SKaGen maakte er zijn eigen versie van, maar behield de kern: Alice die kleiner wordt in haar fantasiewereld en op zichzelf is aangewezen om terug te geraken de gewone wereld. Daarbij gaat ze de confrontatie met zichzelf aan. Ze wordt voortdurend uitgedaagd door minimannetjes die haar op een filosofische manier een spiegel voorhouden.

Zo komt Alice terecht in de 'Mr Perfect show', waar ze – afhankelijk van het aantal juiste antwoorden – een knappe of lelijke man krijgt toegewezen. 'Als olijfolie van olijven wordt gemaakt en maïsolie van maïs, waarvan wordt babyolie dan gemaakt?' en 'Waarom moet je een afspraak maken bij de waarzegger?' Alice stamelt en barst bijna in tranen uit omdat ze op geen van de vragen een antwoord weet. De quizmaster feliciteert haar en vertelt dat ze juist heeft geantwoord: het waren retorische vragen.

Gaandeweg leert Alice zichzelf kennen. Van een onzekere puber die niet blij is met zichzelf en 'Laat mij met rust jong!' even vaak zegt als ze met haar ogen knippert, evolueert ze naar een tiener die beseft dat zijzelf diegene is die haar het leven zo moeilijk maakt. Alice komt tot inkeer en verzoent zich met haar familie.

Voor het stuk bundelden HETPALEIS en SKaGen hun kennis van technische expertise en het resultaat is verbluffend. Op het podium is een deel van een reusachtige lavabo nagebouwd. De enorme tegels doen dienst als projectiescherm voor prachtig geanimeerde droombeelden en maken van Alice' wonderland een multimediaal toevluchtsoord.

Zoals een tiener zijn artificiële wereld in games vindt, is het wonderland van Alice er eentje van hoogtechnologisch niveau. Het ontwerp kwam van 'Ruimtevaarders', twee vormgevers die het begrip ruimte een nieuwe dimensie geven. Ze maakten onder meer de scenografie voor het Theaterfestival 2008 in deSingel en doen actief onderzoek naar de mogelijkheid van ruimte in theater en openbare

plaatsen. Eén ding is zeker: de scenografie is een absolute meerwaarde in 'Wonderland' en tilt het geheel naar een hoger niveau.

Ondanks het deprimerende onderwerp, zit er veel humor in de voorstelling. Dat is vooral de verdienste van Bruno Vanden Broecke, Valentijn Dhaenens en Mathijs Scheepers. Wanneer het minimannetje Alice' broer 'veel te gehandicapt' naspeelt, schatert het publiek het uit. Zulke scènes vormen een aangename afwisseling en relativeren bovendien de thematiek.

Het beeld van de depressieve puber blijft blijkbaar tot de verbeelding spreken. Het aantal voorstellingen dat erover gemaakt werd, is talrijker dan de jeugdpuisten van een tiener. Toch slaagt 'Wonderland' erin het verfrissend te brengen. De eerste jeugdvoorstelling van SKaGen is veelbelovend en doet ons uitkijken naar meer.

Sofie Wielandts

© Cutting Edge -- 09 Nov 2009

images © Kurt Vander Elst

DE MORGEN 12/11/2009

Theater ● SKAGEN ● Wonderland

★★★★

Alice verdwaalt in puberland

Vergeet alles wat je weet over *Alice in Wonderland*. Buiten haar naam en dat ze in een wondere wereld belandt, houdt SKaGen immers weinig over van Carrolls origineel. Het Antwerpse theatercollectief transposeert deze negentiende-eeuwse *tea time story* naar de realiteit van vandaag: pa woont alleen met zoons en puberdochter Alice. "Laat me gerust, focker!", roept ze tegen haar pa en ze gooit de badkamerdeur achter zich dicht. Gegniffel bij jongeren en ouders in de zaal. "Focker". Dat woord kennen ze. *Alice in Wonderland* wordt *Alice in Puberland*.

Geen konijnenpijp maar het afvoerputteke in de badkamer doet Alice hier in Wonderland belanden. De tekeningen van

Philip Paquet worden levende animatie op de tegelwand. Het decor een spel met schaalvergroting en verkleining. Alice's Wonderland wordt bewoond door Minimannen, een soort Bob de Bouwers maar dan met brein. Ze zingen lamentaties bij elke dode die valt en één heeft zelfs een poëziefascinatie voor Jan Wolkers. SKaGen speelt subtiel het spel met droom en werkelijkheid, door Alice's gezinsleden in deze figuren te laten terugkeren. Ontroerend is de scène waarin de Minimannen Alice's puberverdriet trachten te troosten met het naspelen van een geperfectioniseerde realiteit.

Het is naar Vlaamse theaternormen wennen en wellicht geen spel voor eenieder's bek. Maar het is fijn dat een gezelschap weer durft te

■ De acteurs van het collectief SKaGen amuseren zich duidelijk rot in hun eerste jeugdtheatervoorstelling.

gaan voor het grootse, het afgewerkte in plaats van de kleine bricolage. Het is fijn ook om een voorstelling te zien die de grote zaal ook ten volle benut en waarbij de techniek mee het spel speelt en een overweldigend waauwgevoel genereert. Het begin is wat aarzelend en de naden tussen de scènes zijn soms nog zichtbaar, maar de eind-

scène pakt je toch feller dan verwacht bij het hart. *Wonderland* is een spektakelstuk in de meest ondubbelzinnige en complimenteuzen betekenis van het woord.

Wonderland door SKaGen in coproductie met HETPALEIS. Tot en met 27 november in HETPALEIS, Antwerpen. www.hetpaleis.be, derooovers.be

FOTO KURT VANDER ELST

Wonderlijke droom

Niets zo moeilijk dan een droom vertellen. In dromen gebeurt er te veel en je vergeet allicht een deel.

Wonderland is het verhaal van een droom, vol doldwaze nonsens, soms een beetje nachtmerrie, soms beide tegelijk. Wie wordt er nu in 's hemelsnaam verpletterd door een badeendje? In dromen kan dat dus.

Verwondering alom. Toch een poging.

SKaGeN is te gast in HetPaleis, en ook dat is op zich verwonderlijk. SKaGeN brengt immers voor de eerste maal in z'n zowat tienjarig bestaan een jeugdvertoning. Maar wat voor een!

Wonderland is wonderlijk. Het verhaal is gebaseerd op Alice in Wonderland van *Lewis Carroll*, maar dat wereldberoemde vertelsel is alleen maar als uitgangspunt genomen. Alice is in deze vertoning een bakvisje van 13 en van vandaag. Ze vindt niks goed aan zichzelf: ze is te dik en te dun, ze is te groot en te klein, enfin, ze is eigenlijk een doodgewoon meisje in 't keren van de jaren, en dus altijd slecht geluimd. Kwaad op haar vader, kwaad op haar familie, kwaad op de wereld, maar vooral kwaad op zichzelf. Het meisje van 13 zoals in het liedje van Paul van Vliet: te groot voor de poppen, te klein voor de kerels.

We komen terecht in een gigantisch decor, dat eigenlijk een sterk uitvergroete lavabo blijkt te zijn. Daarin zal Alice een aantal wonderlijke belevenissen meemaken. Het is duidelijk dat Alice een droom heeft en dus allerlei dwaze onzin beleeft; dromen zijn nu eenmaal ongestuurde en dwaze hersenkronkels, ook van meisjes en jongens die de puberteit al vele, vele jaren ontgroeid zijn. Van iedereen dus. Maar dromen kan je niet navertellen, toch niet echt. Dromen beleef je op hun eigen moment.

Neem daarom dochter/zoonlief-in-de-apenjaren dus — al dan niet tegen haar/zijn zin — met zachte dwang onder de arm en mee naar Wonderland.

Het is een eigenschap van kinderen dat ze veel fantasie hebben. Volwassenen zijn dat stadium — helaas — veel te vaak ontgroeid. SKaGeN slaagt erin, in samenwerking met de vakkundige ploeg van HetPaleis, een fantastische, hedendaagse en multimediale productie op de planken te brengen. Op zich al een klein wonder.

Wonderland is een wonderbaarlijke vertoning, niet te missen voor (ouders met) kinderen in de bakvisleeftijd, en daarom — terecht — geadviseerd: 12+. De doelgroep die zichzelf zal herkennen; jonger is niet aan te raden want die kinderen kennen die leeftijdseigen problematiek nog niet en zullen het niet begrijpen. Hun tijd komt wel.

Ik vind Wonderland een wonderlijk stuk en — vanwege het peperdure decor alleen al — het uiterst verwonderlijk dat deze vertoning zo kort speelt. Er zijn slechts enkele publieksvoorstellingen. Haast u dus voor kaartjes, en verwonder u niet als de veel te weinig vertoningen uitverkocht blijken te zijn. 't Zou me daarom niet verwonderen dat HetPaleis deze productie in een volgend seizoen opnieuw programmeert. Maar uw bakvissen zijn dan misschien hun apenjaren al doorgeworsteld. En hebben dan allicht andere dromen, hopen op andere wonderen.

Hoewel: Wonderland is uitermate geschikt voor *alle* pubers vanaf 12 jaar. En dus ook voor pubers met een midlifecrisis. Want eigenlijk is dat zowat 't zelfde, een soortement bakvissenprobleem-in-uitgesteld-relais, en 't gaat ook over. O wonder!

Koen Cauwenberghs 8.11.09